

עופר והשריפה המפחידה

ספר חברתי להתמודדות במצבי סכנה ולתזן מצאת תאיר אליאסי

בַּיַּעַר יָרוֹק עִם עֵצִים גְּבוּהִים,
חָיָה לָּהּ מִשְׁפַּחַת אֲיָלִים.
עוֹפֵר הַקָּטָן וְהַמְּקֹסִים וּשְׁנֵי
הוֹרָיו הָאֲיָלִים הָאוֹהֲבִים.

עוֹפֵר אוֹהֵב לְטִיֵּל בַּיַּעַר עִם הַהוֹרִים.
וְאֵת רוֹב הַיּוֹם הוּא מְעַבֵּיר,
בְּלֶאֱכוֹל עֵשְׂבִים וּלְשִׁחַק עִם חֲבֵרִים.

בוקר אחד, עופר והוריו טילו ביער,
כשלקפתע הבחינו בעשן אפור שפיסה את כל השמים.
עופר הרגיש בליבו תחושת פחד ובהלה,
כשראה את הלהבה הולכת וגדלה.

עוֹפֵר אָמַר בְּדֹאגָה לְהוֹרִיו "מָה זֶה? זֶה מִפְחִיד אוֹתִי".
אִימוֹ שֶׁל עוֹפֵר מִיד הַשִּׁיבָה "זֹאת שְׂרִיפָה, אֲבָל אֵל תְּדַאֵג, אֲתָה אֵיתָנוּ".
אָבִיו שֶׁל עוֹפֵר הֶצְטַרֵּף וְאָמַר "עוֹפֵר, הִישָׂאֵר קָרוֹב אֵלֵינוּ וְהַכֵּל יֵהְיֶה
בְּסִדֵּר, יֵשׁ לָנוּ תְּכָנִית".

הֹרְיוּ שֶׁל עוֹפָר חִיבְקוֹ אוֹתוֹ בְּחִזְקָה וְאָמְרוּ לוֹ דְבַרִי נִחְמָה.
"זֶה בְּסִדֵּר לְפִיחַד" אָמַר אֲבֹא.
"חֲשׂוּב לְהִגִּיעַ קוֹדֵם לְמָקוֹם בְּטוֹחַ וּמוֹגֵן" אָמְרָה אִמָּא.
מִשְׁפַּחַת הָאֵילִים הִלְכָה בְּמַהֲירוֹת וּבְזִהֲירוֹת הַרְחִיק
מִהַשְּׂרִיפָה, וְנִכְנְסָה לְמַעְרָה בְּטוֹחָה.

בְּתוֹךְ הַמְּעָרָה הַפְּתוּחַ שֶׁל עוֹפָר הַחֵל לְגָדוֹל,
וּמֵיֵלָא אוֹתוֹ בְּהֶמוֹן שְׂאֵלוֹת וּמַחְשָׁבוֹת.
הוּא דָּאֵג מָה יִקְרָה לְבֵית שְׁלוֹ,
הוּא חָשַׁב לְעֲצָמוֹ מְתֵי הַשְׂרִיפָה תִגְמַר,
וּמָה יִקְרָה לוֹ וְלַמְשִׁפָּחָה שְׁלוֹ אַחֲרֵי שְׂזֵה יִקְרָה?

"לָמָּה יֵשׁ שְׂרִיפָה?" שָׁאַל עוֹפָר.
"לְפַעֲמִים בְּיָמִים חַמִּים בְּמִיּוֹחַד פּוֹרְצוֹת שְׂרִיפוֹת", הִשִּׁיבָה אִמָּא.
"וּמָּה יִקְרָה לְבֵית שְׁלָנוּ?" שָׁאַל עוֹפָר.
"כְּשֶׁהַשְּׂרִיפָה תִּגְמַר, הֵי עַר שְׁלָנוּ יִתְחִיל לְאֵט-לְאֵט לְצְמוֹחַ שׁוּב", עָנָה לוֹ אִבָּא.

הֹרְיוּ שֶׁל עוֹפָר הֵכִינוּ לוֹ מִיָּטָה רַבָּה,
עֲשׂוּיָה מֵעֵלִים וְעֵשֶׂב כְּדֵי שְׂיוּכַל לָנוּחַ וְשִׂיחָיָה לוֹ נְעִים בַּמְעָרָה.
הֵם שָׂרוּ שִׁירִים שְׁעוֹפָר יוֹדֵעַ לְשִׁיר מְשָׁלֵם,
שָׁכְבוּ לְצִידוֹ וְחִימָמוֹ אוֹתוֹ עַד שֶׁהִפְחַד כַּמְעַט וְנִפְעָלָם.
כּוֹלָם נִשְׁמָו עָמוֹק-עָמוֹק וְאַפִּילוֹ הִתְחִילוּ קָצָת לְצַחֵק.

כְּשֶׁעוֹפֵר הַקָּשִׁיב לְקוֹלָם שֶׁל אִמָּא וְאַבָּא,
הוּא הֵבִין שָׁגַם כְּשֶׁהוּא מֵרְגִישׁ פֶּחַד,
הוֹרִיו תָּמִיד יֵהְיוּ שָׁם כְּדֵי לְשִׁמּוֹר וּלְהִגֵּן עָלָיו.
הוּא הֵרְגִישׁ סוּף-סוּף אֲמִיץ יוֹתֵר וּבָטוּחַ יוֹתֵר.
עוֹפֵר עָצָם עֵינַיִם וְנִרְדָּם בְּשִׁלְוָה.

בְּבוֹקֵר הַמְּחֻרָת כָּבֵתָהּ הַשְּׂרִיפָה, עוֹפֵר וְהוֹרִיו יֵצְאוּ מִהַמְּעָרָה
וְגִילוּ לְשִׂמְחָתָם שֶׁהֵי עֵר כְּמַעֵט וְלֹא נִפְגַּע מִהַשְּׂרִיפָה.
הָעֵצִים צָמְחוּ וְהַפְּרָחִים פָּרְחוּ בְּצַבְעֵי אָדוּם, כַּחֹל וְסָגוּל.

עוֹפֵר הַרְגִישׁ שׁוֹב בְּטוֹחַ, אֲבָל עֲדִין קִצָּת חֲשִׁשׁ.
וּבְעָרֵב לְפָנָי הַשִּׁינָה, הוּא דִיבֵר עִם הַהוֹרִים,
וְהֵם קִבְּעוּ לָהֶם בְּיַחַד מִסֵּפֶר כָּלֵלִים.
כְּדֵי שְׂאֵם יִהְיוּ שׁוֹב בְּמִצָּב שֶׁל סִכְנָה וּפְחַד יִדְּעוּ מָה עוֹשִׂים.

1. לְהַקְשִׁיב לַהֲוֹרִים כִּי הֵם יוֹדְעִים מָה עוֹשִׂים.
2. לְשִׁיר שִׁירִים שְׂאוֹתִי מִשְׁמַחִים.
3. לְנִשּׁוֹם עָמוּק-עָמוּק וְלֹא יִזִּיק גַּם לְנִסּוֹת לְצָחוּק.
4. לְזִכּוֹר שְׂמוֹתָר לְפַחַד וְזֶה טִבְעִי בְּמַצְבִּים מְסוּכָּנִים.
5. לְחַבֵּק אֶת הַהֲוֹרִים, וּלְדַבֵּר וּלְשַׁתֵּף כְּשֶׁמְפַחְדִּים.

וְעַכְשָׁיו הוֹלְכִים לִישׁוֹן,
תְּלוֹמוֹת נְעִימִים!

